

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło

w sprawie z odwołania M. B. i A. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Zielonej Górze
o jednorazowe odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych
w dniu 5 lipca 2023 r.,
wniosku pełnomocnika odwołujących się z dnia 1 czerwca 2023 r.
o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 7 lutego 2023 r., sygn. akt II USK 646/21,

oddala wniosek.

(JK)

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej organu rentowego wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 2 czerwca 2021 r., nie orzekając o kosztach postępowania.

W dniu 6 czerwca 2023 r. pełnomocnik wnioskodawców M. B. i A. B. wniósł o uzupełnienia powyższego postanowienia w zakresie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym poniesionych przez każdego z wnioskodawców, argumentując, że mimo, iż w uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy zaznaczył, że w odpowiedzi na skargę kasacyjną odwołujący się wnieśli

o zasądzenie od organu rentowego na ich rzecz wspomnianych kosztów, postanowienie nie zawiera rozstrzygnięcia w tym zakresie. Czyni to uzasadnionym wniosek o uzupełnienie orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek odwołujących się nie zasługiwał na uwzględnienie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organu rentowego pełnomocnik odwołujących się nie przedstawił stanowiska strony w kwestii dopuszczalności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, to jest nie zawarł wniosku o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej, jak również nie przedstawił argumentacji przemawiającej za takim rozstrzygnięciem. Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego został powiązany wyłącznie z żądaniem oddalenia skargi kasacyjnej. W tych okolicznościach, wobec odmowy przyjęcia wniesionego środka zaskarżenia do rozpoznania, odpowiedzi wnioskodawców na skargę kasacyjną nie można uznać za niezbędną dla celowej obrony (art. 98 k.p.c.). Nie ma zatem uzasadnienia dla przyznania wnioskodawcom zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 lutego 2019 r., II PK 38/18, LEX nr 262238; z dnia 11 grudnia 2018 r., II PK 278/17, LEX nr 2593385; z dnia 17 września 2014 r., II CNP 17/14, LEX nr 1537289 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, LEX nr 1405370).

Kierując się powyższymi przesłankami, Sąd Najwyższy na podstawie art. 351 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. odmówił uzupełnienia orzeczenia.

(JK)

[f.n]

